

Lapsuuteni kirkkotie mummon kanssa

Ovi mummolan tupaan levähtää auki ja tyttö juoksee kengät kopisten sisään ja pysähtyy kynnykselle. Se on siellä vieläkin. Kuva, jossa parrakas, vähän surullisen näköinen mies pitää kädessä isoa kirjaa ja katsoo samalla tyttöä. Kuva on ikoni, on mummo tytölle kertonut. Ja kun mummo illalla menee navettaan, ei tytön koskaan tarvitse olla yksin. Kuvan miehen silmät seuraavat rauhallisina touhukasta tyttöä.

Joskus tyttö pääsee kirkkoon. Sielläkin on sama kuva tummapartaisesta rauhallisesta miehestä. Se on ikoni, tyttö tietää jo. Mummo nostaa tytön syliin, jotta innokas pieni käsi yltää syyttämään tuohuksen. Ottaa vielä pienen käden omaan käteensä ja opettaa tekemään ristinmerkin.

Illalla tyttö menee nukkumaan mummon viereen. Pienet sormet taipuvat mummon käsien mallin mukaan iltarukoukseen ja mummo toistaa sanoja ja tyttö oppii ne niin että aikuisenakin muistaa "Levolle lasken..." Aamulla mummo nostaa tytön keinuoliin syliinsä, silittää ohuita takkuisia hiuksia ja sanoo kuin itselleen "Kasva hyväksi tykösi, kasva Jumalan lapseksi." Tyttö kasvaa suureksi ja viisaaksi ja mummo pieneksi ja vanhaksi ja hyvästelee tytön sanoilla "Mene Jumalan kanssa."

Nämä ovat varhaisim-

pia muistojaani mummosta. Muistoissa on mukana voimakas hengellinen kokemus, vaikka en tuolloin ole tietenkään osannut analysoida kokemaani. Lapsen maailmassa oli vain turvallinen mummo ja lämmin tupa ja pieni kirkko. Vaatimaton rukoushuone, huomasin aikuisena paljon myöhemmin. Ortodoksinen mummoni eli uskoaan todeksi jokapäiväisessä elämässään, sen arjessa ja juhlassa. Sain oli aistimassa piirakan paistossa Kristuksen rakkautta ja lehmänlypsyssä Jumalan armoa.

Evakko-Kristus

Mummolan tuvassa oleva ikoni on ns. Evakko-Kristus. Tämän nimen kuva sai, kun sotien jälkeen ikonista teetettyä painokuvaa jaettiin siirtolaisten hengelliseksi tueksi. Arvokas maalattu ikoni se ei ole, mutta silti monille evakoille rakas.

Ikoni ei ole vain taulu eikä pelkkä sisustusesine eikä koriste.

Se on pyhä kuva, jonka aiheena on Kristus, Jumalansyntyttäjä eli Neitsyt Maria, pyhät, enkelit tai jotkut tapahtumat. Ikonin kunnioitetaan, mutta ei palvota. Palvonta kuuluu kolmiyhdistellessä Jumalalle! Kun kunnioitetaan pyhää kuvaa, kunnioit-

ta osoitetaan hänelle, joka on siinä kuvattu.

Ikoni on maalattua sanaa: "Mitä sana ilmoittaa korvalle, sen maalaus näyttää vaieten kuvana", sanoo pyhä Basileios Suuri. Ortodoksisessa jumalanpalveluksessa ikoni on samanarvoinen kuin evankeliumiteksti tai kirkkomusiikki. Luterilaisissa kirkoissakin on kuvitusta, mutta ortodokseille ikoni on paljon enemmän. Se on rukouksen välikappale, jota ilman voidaan rukoilla, mutta se auttaa rukoilemista. Kun rukoukseen sanat unohtuvat ja ajatukset harhailevat, ikoni auttaa keskittymään rukoukseen. Ikoni täyttää tehtävänsä jo siinä hetkessä, kun ihmisen katse lankeaa siihen, vaikkakin vain silmänräpäytyksen ajaksi.

Minä olen huono rukoukija. Enää mummo ei vie minua kirkkoon, ei ohjaa kättäni tekemään ristinmerkkiä eikä nosta korkeammalle, että yltäisin syyttämään kynttilän rukouksen merkiksi. Siksi tarvitsen kotiin näkyvälle paikalle jotain, joka muistuttaa minua näkymättömän Jumalan läsnäolosta. Ikoni auttaa minua suuntaamaan ajatuksestani tästä aineellista maailmasta Jumalan näkymättömään maailmaan ja antaa paikan rukoukselle. Hellyyden Jumalanäiti-ikonissa Neitsyt Marian käsi osoittaa Kristusta kohti ja näyttää minulle tien, totuuden ja elämä.

*Hyvää pääsiäistä!
Kristus on ylösnoussut!
Totisesti ylösnoussut!*

Anna-Mari Alanen

Inkerin kirkon terveisiä jumalanpalvelukseen

Tuleva sunnuntaina 9.4. eli palmusunnuntaina klo 10 saarnaa Alajärven kirkossa Inkerin kirkon piispan vikaari (johtava pappi), Volgan alueen lääninrovasti **Olav Panchu**. Hän on parhaillaan Suomessa Karkun Opistossa suomen kielen jatkokurssilla. Saarnan hän pitää myöskin suomeksi.

Kirkontuvalla jumalanpalveluksen jälkeen pidettävän kirkkokahvilaisuuden yhteydessä on mahdollisuus kuulla terveisiä Inkerin kirkosta.

Alajärven seurakunnallahan on nimikkolähetin **Merja Kramsu**, jonka toimipaikka on Pietarissa Marian kirkon yhteydessä oleva "Piispala". Inkerin kirkko on monikansallinen, yli 400 vuotias koko Venäjän federaation alueella toimiva luterilainen kirkko.-kn

Jumalanpalveluksessa saarnaa Olav Panchu.

Pääsiäisen Tuomamessu

Tiina Akomeah

"Ylösnouseksen kohtaaminen" on 2. pääsiäispäivän 17.4. Tuomamessun teema alkaen klo 18 Gabrielin kirkossa Alajärvellä. Tuomamessussa saarnaa **Matleena Saukko**, liturgian toimittaa **Ari Auranen**. Tuomaskuoroa johtaa **Virve Männikkö**. Nautitaan Herran Pyhä Ehtoollinen.

Messun jälkeen kirkkohavitt seurakuntatalolla.

Tuomamessu on vapaa-muotoinen messu, jossa voi liikkua ja jättää esirukouksiin niille osoitettuihin koreihin. Tuomamessua on aina toteuttamassa myös laaja vapaaehtoisten joukko ja se luo messuun kodinomaisuutta ja lämpöä. Tällä kertaa maallikot löytyvät Fideskursulaisten keskuudesta.

Tule ottamaan Jeesuksen ylösnousemuksen koko rakkaus ja valo elämäsi nyt ja aina!

Yhteisvastuukeräyksestä

1 Yhteisvastuukeräys on sotien jälkeen syntynyt hyväntekeväisyyskeräys, joka toteutetaan vuosittain ev.lut kirkon seurakunnissa. Tuotto jaetaan kotimaan ja ulkomaan kohteisiin siten, että 60% tuotosta menee ulkomaan kohteeseen ja 40% jää kotimaahan, myös osa omaan seurakuntaan. Tänä vuonna YV-keräyksen kohteena kotimaassa ja ulkomailla on ihmiskauppa sen eri muodoissaan, ihmisten hyväksikäyttö, prostituutio, elinkauppa, pakkotyö. Kaikki tämä on rikollista toimintaa ja siksi se ei näy ulospäin, se on hyvin kätkettyä. Ulkomaan kohteena ovat myös Lähi-Idässä konfliktien repimät nuorten tulevaisuuden suunnitelmat, jotka sodan ja loissa ovat vaihtuneet pelkoon ja epätoivoon.

2 Alajärvellä on perinteisesti suoritettu listakeräystä ovelta ovelle. Tänä päivänä lipaskeräys on suosituimpi, koska ihmisillä on kotona usein vain pankkikortti. Varoja kerätään myös konsertissa ja kolehteina sekä erilaisin tempauksin.

3 Keräystuotto valtakunnallisesti on ollut vuosittain viiden miljoonan luokkaa. Alajärvellä tuotto oli vähän reilut kuusituhatta euroa.

4 Varojen käyttö ja perillemeno herättävät usein kysymyksiä ja epäilyjä. YV-keräyksen tuoton jaosta ja perillemenosta vastaa Kirkon Ulkomaanapu. Kokonaispotista menee kohteisiin vähän reilut 80%, kuluihin jää vain pieni osa.

5 Lähimmäisyyden kansanliike rohkaisee jokaista meistä olemaan lähimmäinen toinen toisillemme ja ottamaan huomioon myös kaukaiset ystävämme sodan jaloissa ja muissa tilanteissa, joissa voimme olla avuksi. On hyvä muistaa, että täällä Suomessa me elämme hyvissä oloissa ja turvallisesti ilman pelkoja. -Ulla Niskala

MUITA DIAKONIAN JUTTUJA:

- Su 7.5. Tänä vuonna 70 vuotta täyttävien juhla
- Ke 21.6. Kesäehtoolliskirkko klo 13 ja kirkkohavitt seurakuntatalolla
- Pe 30.6. klo 9.00-18.00 ja la 1.7. klo 9.00-14.00 Diakoniakahvila Rokulipäivillä. Kahviteltta Palatorin laidassa.
- Ke 23.8. klo 10.30-14.00 Vanhemman väen leiripäivä Suvirannassa.
- To 24.8. klo 10.30-14.00 Kehitysvammaisten ja heidän läheistensä virkistyspäivä Suvirannassa
- Su 24.9. Vanhemman väen kirkkopyhä, keittolounas ja kahvi seurakuntatalolla

Yhteisvastuukeräys lippaineen vie kohti palvelun tehtävää. Hyvän asian nimissä voi kohdata ihmisiä arjen keskellä. Tässä työvuorossa kirkkoherra Ari Auranen ja diakoni Ulla Niskala.

Reformaation 500-vuotisjuhlavuoden "Armoa" innoittamana jumalanpalvelus- ja musiikkityö järjesti Lutherin virsiä konsertin kotikirkossa. Muun muassa Gabrielin-kuoro lauloi upean Lutherin virren Jumalani ompi linnamme kanttori Ismo Pitkäsen johdolla. Illassa lauloivat myös Plicae Vocalis, jota johtaa Ismo Pitkänen ja Capriccio ensemble, jota johtaa Eeva-Liisa Kolonen. Sooloesityksiä kuultiin Noora Valkoselta (viulu), Ismo Pitkänen (urut), Eeva-Liisa Kolonen (laulu) ja Leena Jaakkola (laulu).